

Strašidelný svět

Albatros

Strašidelný svět

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Jan Kafka
Strašidelný svět – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Chcete, aby příběh této skvěle knihy pokračoval i potom, co ji dočtete? Tak ji pusťte dál do světa!
Vše potřebné se dozvíte na **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekate, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navyší Restorio částku o 20 %.

Strášidelný svět

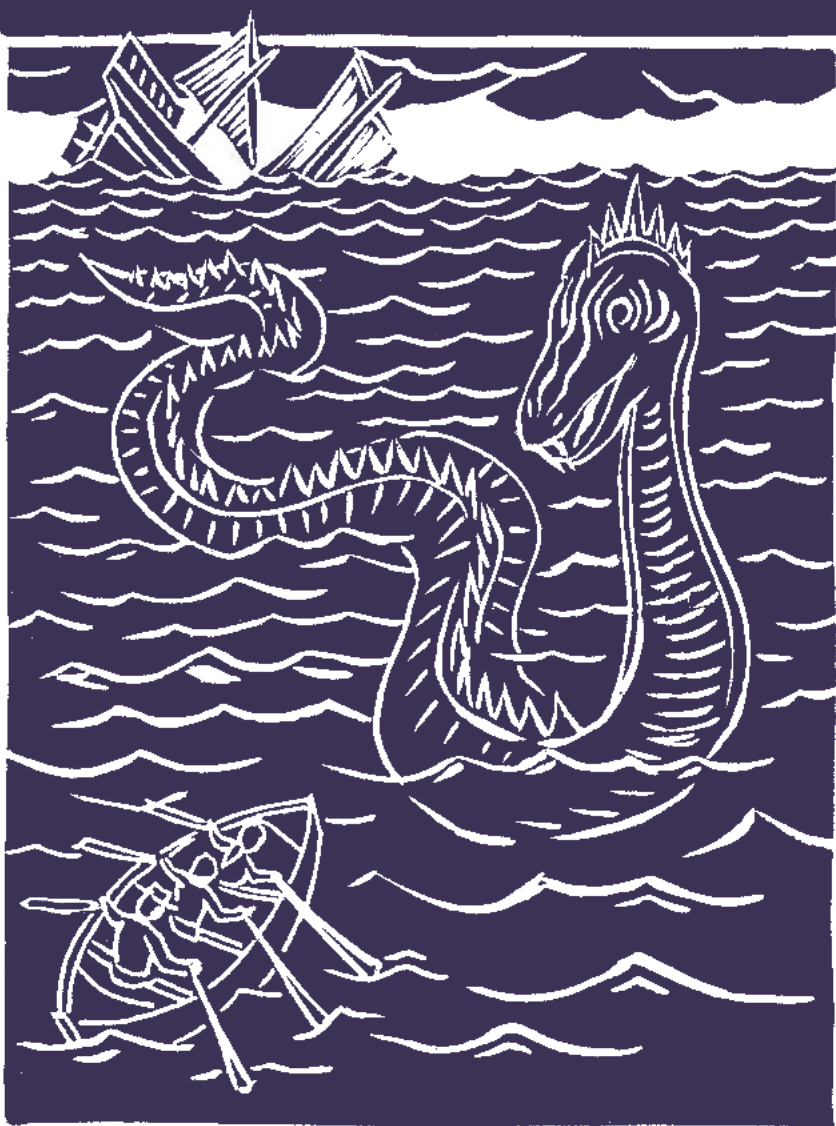
Albatros

Obří had i jiné stvůry,
z vln se noří, šíří děs,
rybí panny vábí zpěvem,
pořádají mořský ples,
obří, trollové i yetti,
straší všechny, hlavně děti,
démoni jsou zkázou světa,
zuřivý drak oheň chrlí,
v bouři temným nebem létá,
já se bojím, kdo se diví!

Mořský had, toť hrůza děs

další koráb ke dnu kles

Strašidelný svět vodní a podvodní

Moře a oceány pokrývají dvě třetiny povrchu naší planety a v jejich temných hlubinách se může skrývat leďacos. Už od pradávna se námořníci obávali tvorů, kteří prý číhají pod vodní hladinou – obrovitých hadů, roztodivných oblud i svůdných mořských panen. Zatímco odborníci většinou usuzují, že tyto legendy vznikly na základě záměn a omylů či jsou výplodem fantazie, příběhy o mořských příšerách se vyprávějí dodnes a stále se objevují zaručená svědectví o jejich existenci. Jedni je považují za postrach, jiní za záhadné bytosti, které jen chrání své vodní království.

Královna Nessie

Asi nejslavnější mezi mořskými obludami je lochnesská příšera. V hlubinách jezera **Loch Ness** ve Skotsku, které v roce 1933 získalo světovou pozornost, prý přebývá stovky, možná i tisíce let. Dosud sice nikdo nedokázal její existenci jednoznačně potvrdit, někteří šťastlivci ji ale údajně skutečně viděli na vlastní oči a existují dokonce snímky, které příšeru zachycují. Lochneska, která si vysloužila – i přes své hrůzostrašné vzezření – roztomilou přezdívku Nessie, bývá popisována jako obrovský tvor s dlouhým krkem, mohutným tělem a ploutvemi ve tvaru kosočtverce. Připomíná prehistorického dinosaura **plesiosauro** nebo také přerostlého úhoře. Plesiosaurus byl vyhynulý mořský plaz.

Názory na to, jakým způsobem se Nessie ukazuje běžným smrtelníkům, se různí. Někteří tvrdí, že se její tmavá hlava a krk čas od času vynoří nad hladinu, jiní zase dosvědčují, že se ve vodě pouze mihotají stíny a vytvářejí se v ní tajuplné vlny – jako důsledek pohybu monstrózního těla v hlubině.

setkání s lochnesskov

Legenda o lochnesce sahá hluboko do minulosti. První písemná zmínka pochází už ze 6. století. Jde o legendu *Vita Columbae*, která zachycuje život mnicha svatého Kolumby. Ten šířil křesťanství mezi piktskými kmeny a během jedné ze svých misionářských cest zavítal právě i k jezeru Loch Ness. Tu se na něj „s velkým řevem a otevřenými ústy vrhlo strašlivé monstrum“, které nakonec za pomoci znamení kříže Kolumba zahnal zpět do hlubin. Tam si pokojně žila několik dalších staletí.

Až do roku 1933, kdy její podoba začala nabývat konkrétnějších rozměrů...

Podivná podivaná

Bylo 14. dubna roku 1933 a manažerka hotelu v nedaleké obci Drumnadrochit, Aldie Mackayová, právě projížděla se svým manželem kolem Lochnesského jezera. „Zastav! Zvíře!“ vyhrkla na muže. „Bylo to černé, mokré a tekla z toho voda. Ten tvor připomínal velrybu. Plaval dokola, házel sebou, až voda v jezeře vířila jako ve vodním kotli, a na břeh dorážely vlny jako od parníku,“ svěřila se paní

fotografie lochnessky v dobovém tisku

Mackayová svému příteli, který pracoval v lokálních novinách. Nakonec zprávu o příšěře z jezera otiskl už 2. května pod titulkem Podivná podívaná na jezeře **Loch Ness**.

Hotel paní Mackayové brzy hlásil plnou obsazenost, neboť ředitel londýnského cirkusu Bertram Mills vypsal odměnu 20 tisíc liber tomu, kdo nestvůru chytí a dodá mu ji do zvěřince. Zájem lovců příšer ještě vzrostl, když chirurg Robert Kenneth Wilson pořídil fotografii, na níž je vidět hlava na dlouhém krku vykukující zpod hladiny. Snímek otiskl i deník *Daily Mail*. A přestože se později ukázalo, že šlo o podvrh, touha odhalit tajemství Nessie přetrvává dodnes.

Záhadologové a vědci se prou o to, co ve skutečnosti v útrobách jezera žije. Jedni tvrdí, že jde o dosud přežívajícího dinosaura plesiosaura, který vyhynul před miliony let, ovšem nějakým záhadným způsobem se mu právě v Lochnesském jezeře podařilo přežít až do dnešních dní. Jiní se domnívají, že jde o obřího tuleně nebo přerostlého

úhoře, kterého příšera tak nápadně připomíná. Skeptici jsou přesvědčeni, že pozorování Nessie je dílem optických klamů, případně že jde o plovoucí kmeny stromů.

Stále nezodpovězené tajemství

Druhé největší jezero ve Skotsku dosahuje v nejhlubším místě neuvěřitelných 230 metrů. Má hrozivě tmavou vodu, která nikdy nezamrzá. Na jihozápadním pobřeží se navíc nachází zřícenina hradu Urquhart, což místu dodává jistý nádech tajemnosti. Přestože o tom, že v hlubinách jezera něco žije, dodnes neexistuje přesvědčivý důkaz, je jeho okolí oblíbeným turistickým cílem.

Ať už je pravda jakákoli, **Nessie** se stala symbolem záhad a tajemství. Její příběh přitahuje každoročně tisíce milovníků záhad, kteří doufají, že zahlédnou něco neobyčejného. A i když se lochneska možná nikdy neukáže, svět je díky ní o něco zajímavější a kouzelnější. Tak co myslíte – vynoří se někdy Nessie, nebo zůstane navždy skryta pod hladinou? Možná budete mít štěstí právě vy, až jednou zavítáte k jezeru Loch Ness!

Vodní hadi na severu

Zvláštní pověsti o obřích hadech se vyprávějí také v Norsku. Tam jim říkají **sjøormer**. Podle legend se dokázali vinout nad hladinou jako nekonečné provazy a často útočili na lodě. Někteří námořníci tvrdili, že při bouři zahlédli hada dlouhého jako celé molo. Dodnes jsou hlášena svědectví rybářů, kteří prý v norských fjordech spatřili cosi, co připomínalo hada s hlavou koně. Legendární mořský

norský fjord

Příšera ogopogo patří mezi oblíbené atrakce Kanadánů.

had plovoucí v kanadském Okanaganském jezeře v Britské Kolumbii se zase nazývá **ogopogo**. Ačkoliv jsou jeho popisy rozmanité, většina uvádí, že je to hadovitý tvor, dlouhý asi 24 metrů, s koňskou hlavou a zelenýma nebo zelenohnědýma očima.

Mořská panna

Jsou to nádherné bytosti s horní polovinou těla ženy a dolní částí, která připomíná rybí ocas.

Přestože jsou symbolem tajemna a krásy, je na nich i cosi nebezpečného. Aby taky ne, když jsou podle všeho příbuzné sirén, které vábily do hlubin svým libým zpěvem námořníky.

O existenci mořských panen se vyprávějí příběhy už po tisíce let, a to nejen v Evropě, ale také v Africe, Asii nebo Oceánii. Ať už jde o romantické pohádky nebo děsivé legendy, jedno je jisté, mořské panny jsou jedny z nejvíce okouzlujících a nejzáhadnějších bytostí naší fantazie.

Podle legend mořské panny jsou neuvěřitelně krásné. Mají dlouhé, lesklé vlasy, křišťálově jasné oči a hlas, který dokáže okouzlit každého, kdo ho zaslechne. Umějí dýchat pod vodou, kde také žijí. Zato na souši jejich kouzlo pozvolna uvažá. Ocas, pokrytý blyštivými šupinami, se třpytí ve slunečním světle a umožňuje jim pohybovat se v moři s ladností, o jaké se nám na souši může jen

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Strašidelný svět.
Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.